

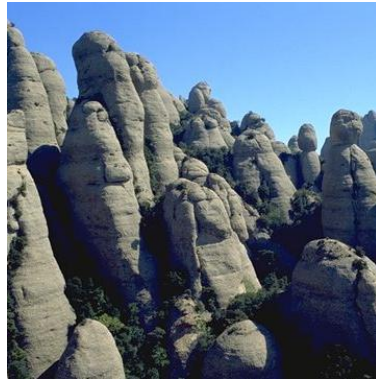
LA MORENETA

A la Catalunya vella,
la història ens meravella.

Com que som a Montserrat
tot pot ser realitat.

Arreu de la nostra terra,
conten que en aquesta serra

trobaren la Moreneta,
que solia ser blanqueta.

Heus aquí fa un pilot d'anys
succeí un fet dels estranys.

Era ja el vuit-cents vuitanta
quan aparegué la santa.

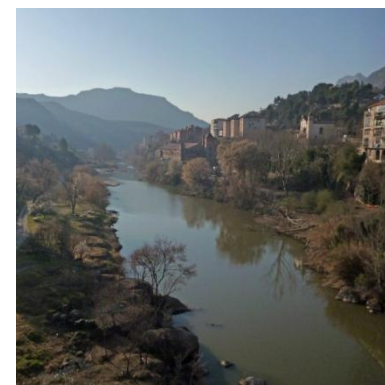
Dalt del mont de Montserrat,
prop d'un alt penya-segat,

a Riusec de Monistrol,
on tocava sempre el sol,

uns pastors i el seu ramat
van trobar-la d'un plegat.

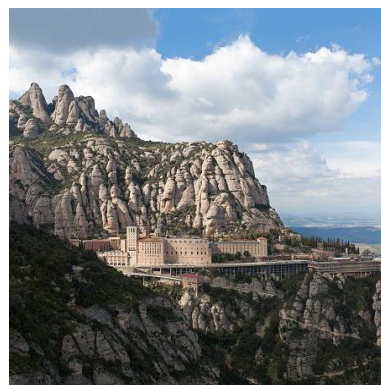
Una llum a Montserrat,
just a dalt del Llobregat.

D'una cova en resplendia
una llum en mig del dia.

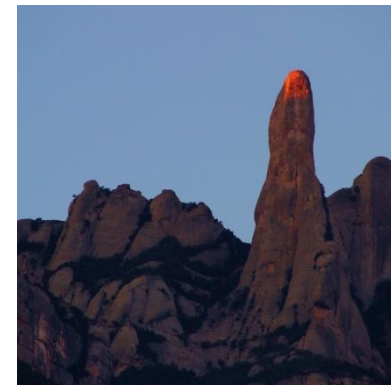
Però els pastors tan espantats
s'endugueren els ramats.

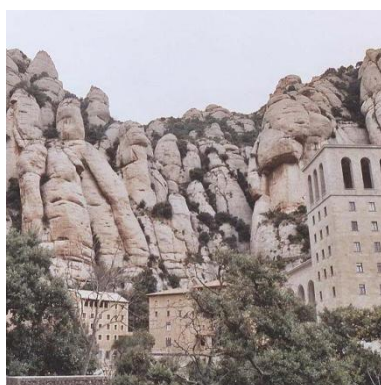
Anaren a Monistrol
vorejant el rierol.

Trobaren el capellà,
que de gust els escoltà.

No es coneix el que els va dir,
però ja l'endemà al matí,

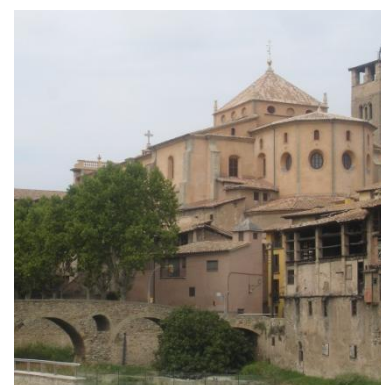
amb un cel força grisós
i un camí llarg i costós,

la llum seguia a la cova
resplendint com si fos nova.

Junts el clergue i els pastors,
amb un temor ansiós,

es dirigiren a Vic
a parlar amb un vell amic.

Era el bisbe de la Plana,
una terra molt ufana.

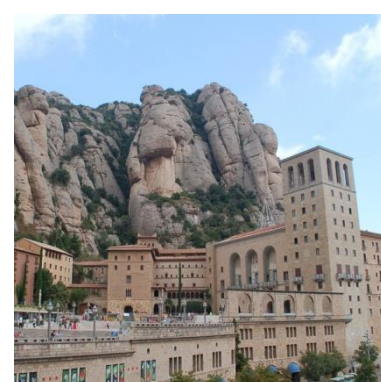
Li encomanaren la intriga
de la seva nova amiga.

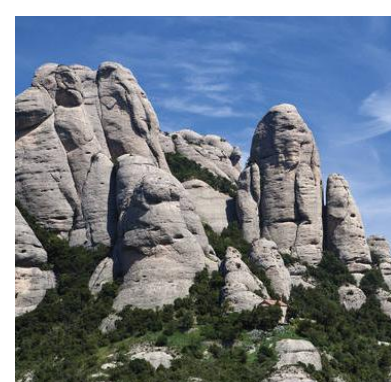
Una llum de la muntanya
resplendint de forma estranya,

d'origen desconegut,
amb un misteri absolut.

Decidiren tornar al poble
a fitar aquella llum noble.

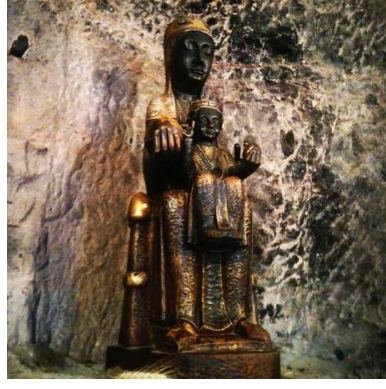

El Bisbe meravellat
se n'anà al penya-segat

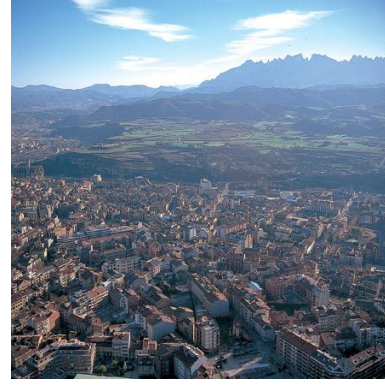
per a poder descobrir
tot allò que li van dir.

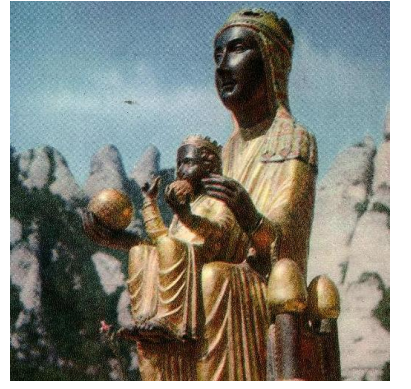
I era una mare de Déu,
molt més fosca que la neu.

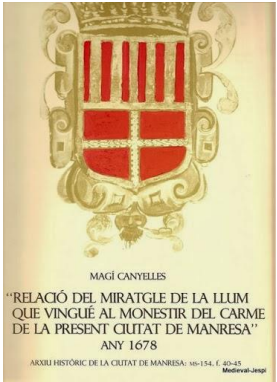
Romànica i molt cromada,
semblava estar ben cremada.

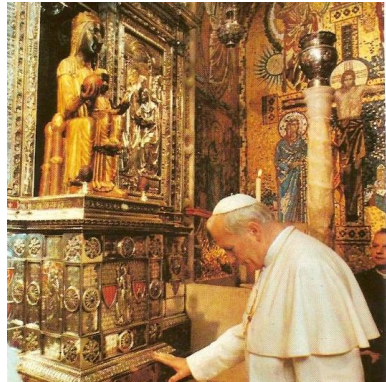
Volien dur-la a Manresa,
però hi hagué una sorpresa.

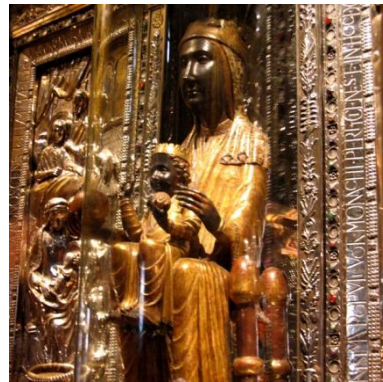
El que us contaré en breu,
és de la mare de Déu.

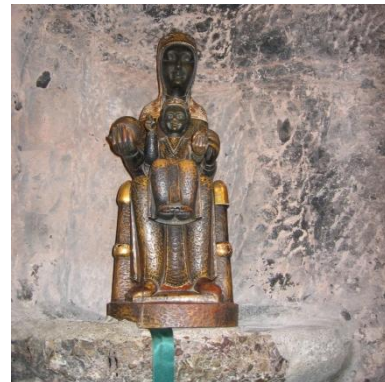
Hi ha qui conta una història
i qui d'altra en canta glòria.

La més certa i coneguda,
i per tots més benlloguda,

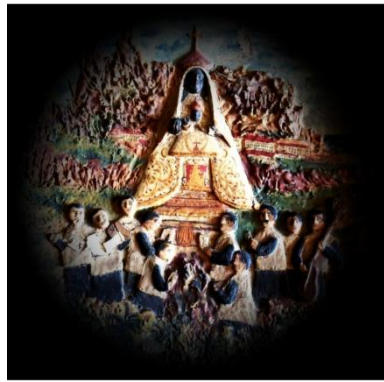
és aquella que ens explica
com cresqué de mica en mica,

perquè allà on la van trobar
ella es volia quedar.

La Moreneta creixia
una mica cada dia,

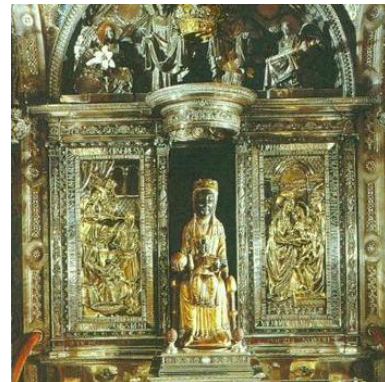
fins que va arribar un moment
que ben morts de cansament

els pastors s'hi van negar:
no la traurien d'allà.

Ella havia crescut tant,
i estava exultant.

Ho havia aconseguit:
hi seria dia i nit.

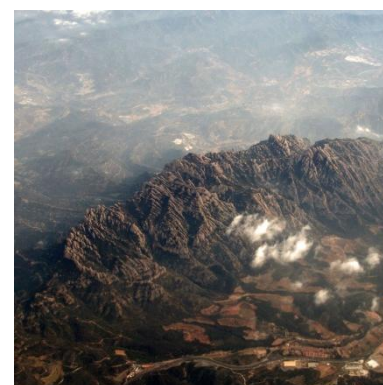
Es quedà a Montserrat,
que ara és un temple sagrat.

Des d'aleshores a ençà
sempre s'ha fet estimar.

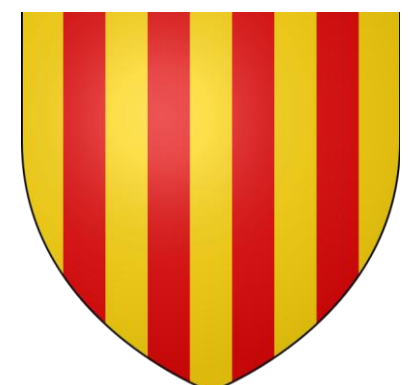
La gran joia catalana,
juntament amb la sardana.

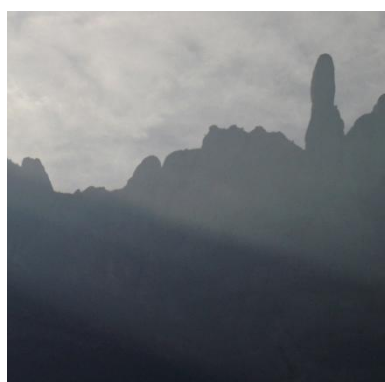
L'estimen els pelegrins,
que arriben per tots camins.

Muntanya de Montserrat,
sota el cel ben estrellat,

ets el símbol d'una terra
que ha viscut més d'una guerra.

El teu perfil retallat
ens té a tots el cor robat.

Per sempre rosa d'abril,
tan esplèndida i gentil,

vas néixer a un penya-segat
i ets sempre al nostre costat.

**Anna Morral, Guillermo Mollá,
Alaitz Zapirain i Adriana Parcerisa
2014**